

वर्धनस्त्रावणे तत्प्रकारादिकं चरकेषामिहितं यथा
 "यतः खेदाः प्र व्यन्ते यैर्यथावत् प्रयोजिताः । खेद-
 साध्याः प्रशास्यन्ति गदा वातकफात्मकाः । स्नेहपूर्वं
 प्रयुक्तेन खेदेनावर्जितेऽनिले । पुरोषसूत्रेतांश्च न
 चञ्जलि कषयन । शुष्कागवपि हि काष्ठानि स्नेदं
 खेदापपादनैः । ममयन्ति यथान्यायं किं पुनर्जीवतो
 मरान् । रोगर्तुव्याधितापेक्षोनात्युष्णोऽतिशूदनं च ।
 द्रव्यवान् कल्पितो देशे भूदः कार्यकरो मतः । व्याधौ
 श्रान्ते शरीरे च महान् भूदो महाबले । दुर्बले दुर्बलः
 भूदो मध्यमे मध्यमो हितः । वातस्नेग्निष वाते वा
 कफे वा भूद इत्यते । क्षिग्धकृन्तस्तथा क्षिग्धोऽकृन्तथा
 प्यधकल्पितः । आमाशयगतं वाते कफे पक्वाशयाश्रिते ।
 कृन्तपूर्वो हितः भूदः स्नेहपूर्वस्तथैव च । हृषणौ
 हृदयं हृषी स्नेदेन शूदनेव वा । मध्यमं वङ्गणौ
 शेषमङ्गणयवमिहितः । सुशुद्धैर्नक्तकैः पिण्डा गोधूमाना-
 मथापि वा । पद्मोत्पलपद्मागौ भूदः संवृत्य चक्षुषी ।
 युक्तावलीभिः शीताभिः शीतलेभोजनैरपि । लकारै-
 र्जलैर्हंसैः सिद्यतो हृदयं सृग्ते । शीतमूलव्यु-
 पमे क्षमगौरवनिग्रहे । सञ्जाते मादवे खेदे खेदनादु
 रितिरिर्गता । पित्तप्रकोपो मूर्च्छा च शरीरसदनं तृषा ।
 दाहः खेदाङ्गदोर्बल्यमतिक्षिग्धस्य लक्षणम् । उक्त
 क्षयाश्रितोये यो यैश्चकः सर्वशो विधिः । सोऽति-
 भिन्नस्य कर्तव्यो मधुरः क्षिग्धगीतलः । कणायमद्य-
 नित्यानां भर्मिगया रक्तपित्तिमासु । पित्तिनां साति-
 चाराणां कृन्ताणां मधुमेहिनासु । दिग्भ्रष्टनाड्योनां
 विषमद्यधिकारिणाम् । आलानां नष्टमज्ञानां स्थूलानां
 पित्तमेहिनासु । तृषात्रां क्षुधितानासु क्रुद्धानां शोच-
 तामपि । कः भक्त्यद्विगणाश्चैव क्षतानामाद्यरोगिणाम् ।
 दुर्बलातिविशुष्काणामुपशोणोजसां तथा । भिषक् तै-
 भिरिकाणाम् न खेदमवतारयेत् । प्रतिग्याये च कासे
 च छिक्त्वा नैष्वलासः । कर्णमगटां गिरःशूले खरमेदे
 गन्धघ्ने । यदि तैकाङ्गनपीकृपलाघातुं विनामते । को-
 णानाङ्गविवक्षेण शुष्काणते विजम्बके । पाश्वं पुष्टकटी-
 गुणिसंघट्टे गृध्रभीषु च । भूतलक्ष्णे भङ्गत्वे च सुष्क-
 थारङ्गमदेके । पादो रजानुजङ्गानि मयहे श्रवथावपि ।
 बाह्वीषामेषु गीते च वेपथो वातकगटकं । सङ्को वायाम
 शूलेषु क्षमगौरवसन्निधु । सर्वाङ्गेण विकारेण खेदनं
 हितमर्थ्ये । तिलभाणकुलस्याम्बहततेनाभिधोदने ।

पायसैः क्षरैर्मांसैः पिण्डस्नेदं तथोजयेत् । गोखरोड-
 बराहान्नमलङ्घिः सतप्रेयवैः । सिक्ततापांशुपाषाणकरी-
 षायसपूटकैः । श्लेष्मिकान् स्नेदेयत् पूर्वैर्वातिकान् ससु-
 पाचरेत् । द्रव्यागयेतानि शस्यन्ते यथास्व प्रस्तरेष्वपि ।
 भूटहृषु च जेताकेषूपगर्भटहृषु च । विधुमाङ्गारतप्ते-
 ष्वभ्यक्तः स्विद्यति ना सुखम् । यस्यानूपोदकं मांसं
 पयोवत्तशिरस्तथा । बराहमध्यपित्तासृक्कृन्ते हवत्तिल-
 तण्डुलान् । इत्येतानि ससृक्काव्य नाडीस्नेदं प्रयो-
 जयेत् । देशकालविभागसो युक्तप्रेषा भिषक्तमः ।
 वारणाष्टनकैरहृषिषु मूलकसर्पपैः । वामावशरङ्गाकं-
 पत्नैरश्मन्तकस्य च । शोभाञ्जनकशरीयमालतीसुरसा-
 जंकैः । पत्नैरुक्ताव्य सत्तिलं नाडीस्नेदं प्रयोजयेत् ।
 भूतीकपञ्चमूलाभ्यां सुरया दधिलस्तुना । पत्नैरस्त्रैश्च
 सस्नेहैर्नाडीस्नेदं प्रयोजयेत् । यतएव च निर्यूहाः
 प्रयोज्या जायकोष्टकैः । खेदनायं हतजीरतैलकोष्टाश्च
 कारयेत् । गोचूचमगकलेषु र्थैर्यानामस्तम्भयुते । सस्नेह-
 किण्वनयणेरुपनाहः प्रशस्यते । गन्धैः सुरायाः किट्टे न
 जीवन्त्या शतपुष्पया । समया कुष्ठतेलान्यां युक्तया
 चोपनाजयेत् । चर्मभिषोपनञ्जयः सलोमभिरपूतिभिः ।
 चण्डशोथैररामे तु कौशेयाविकशाटकैः । रात्रौ बडं
 दिवा सञ्चेत् सञ्चेद्रात्रौ दिवास्तम् । विदाहपरिचाराद्यं
 स्यात् प्रकम्पेत् शीतले । सङ्कटः प्रस्तरो नाडीर परि-
 मेकोऽवगाहनम् । जेताकोऽश्मश्रुनः ७ कर्पः ८ कु-
 टीहभूः १० कुम्भिकैव ११ च । कुशोः दाढाकः १ इत्येते
 स्नेदयन्ति त्रयोदश । तान् यथावत् प्रवक्ष्यामि सर्वा-
 नेवासुपूर्वशः इति । तत्र वस्त्रान्तरितैरवस्त्रान्-
 रितैर्वा पिण्डैर्यथोक्तैरुपस्नेदनं सङ्खरखेद इति वि-
 द्यात् । शूकशमीधान्यपुलाकानां वेशवारायसङ्गरोत्-
 कारिकादीनां वा प्रस्तरे कौशेयाविकोत्तरप्रच्छेदे पञ्चा-
 ङ्गुलोत्तरकार्कपत्रप्रच्छेदे वा स्वभ्यक्तपर्वगात्रस्य शया-
 नस्योपरि स्नेदनं प्रस्तरेखेद इति विद्यात् । स्नेद-
 नद्रव्याणां पुनर्मूलफलपत्रभङ्गादीनां सृगशङ्खनपिशत-
 शिरस्सटादीनामुष्णस्वभावानां वा यथाहमस्तनवण-
 भूहोपसंहितानां मूलखीरादीनां वा कुम्भायां बाष्पन-
 सुदनन्यासुक्तधितानां नाड्या शरीरकाण्डशदकरङ्गाक-
 पत्नान्तमज्जतया गजायहसमंस्थानया व्यामटीर्घवा
 व्यामाङ्गदीर्घया वा व्यामचतुर्भागाष्टभागमूलायपरिष्ठाङ्क-
 कोतसा सर्वतो वातहरपत्रसृष्टच्छिद्रया द्विस्त्रिंशं विना-